

Sygn. akt V CNP 42/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi B. B.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. akt II Ca ..15
w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej [...]przeciwko B. B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2018 r.,

- 1) odrzuca skargę,**
- 2) nie obciąża skarżącej kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi,**
- 3) oddala wniosek pełnomocnika skarżącej o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację pozwanej B. B. od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 20 stycznia 2015 r., którym zasądzone od pozwanej na rzecz strony powodowej: Wspólnoty Mieszkaniowej w O., kwotę 3 520,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 368,55 zł od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, 457,01 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty, 87,69 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty, 457,01 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty, 458,38 zł od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty, 458,38 zł od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, 411,31 zł od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, 411,31 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, 411,31 zł od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty.

Pozwana wniosła od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 lipca 2015 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego orzeczenia. Zarzuciła naruszenie art. 23, 22 i 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 1994 r. nr 85, poz. 388, obecnie: jedn. tekst: Dz.U.2015.1892, ze zm. - dalej: „ustawa o własności lokali”) oraz art. 89, 92, 130, 126 § 3, art. 177 § 1 pkt 1 i art. 379 pkt 2 k.p.c. - w różnych układach i powiązaniach. Wskazała na niezgodność zaskarżonego wyroku z przepisami art. 22 ust. 2 i 3 pkt 3, art. 23 i 30 ust. 2 pkt 1 ustawy o własności lokali oraz art. 379 pkt 2 i art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, z wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy tylko w części, przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku objętego skargą, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wnioszek o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem (424⁵ § 1 pkt 1, 2, 3, 4 i 5 k.p.c.). Nieistnienie któregośkolwiek z tych elementów stanowi wystarczającą podstawę do odrzucenia skargi *a limine* - jako dotkniętej wadą nienaprawialną w trybie właściwym do usuwania braków formalnych.

Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, jest spełniony, gdy skarżący określi postać, wysokość i czas powstania szkody oraz związek przyczynowy wskazanej szkody z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi i przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie wskazanej szkody (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2016 r., V CNP 37/16, i 23 września 2005 r., III CNP 5/05). Z analizy skargi wniesionej przez powódkę w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 lipca 2015 r. wynika, że skarga ta nie spełnia w najmniejszym stopniu tak rozumianego wymogu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 lipca 2015 r., nie obciążając - na mocy art. 102 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. - powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu wywołanym wniesioną skargą.

Sporządzenie przez pełnomocnika z urzędu skargi podlegającej odrzuceniu nie uzasadnia przyznania zwrotu kosztów udzielonej pomocy prawnej (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, i 13 marca 2014 r., II CNP 64/13), dlatego wniosek pełnomocniczki skarżącej o zwrot tych kosztów został oddalony.

kc

jw